

1795. Viro Venerando... Leopoldo a Rüi...

VIRO VENERANDO. MAGNANIMO. PROBO.

FELICISSIMO DOMINO
LEOPOLDO
Æ R Ü F S

SERENISSIMI BORUSSORUM REGIS EXERCITUUM,
 TURMÆ PEDITUM GENERALI MAJORI, DUCI
 SUPREMO LEGIONIS PEDITUM, PEDITUMQUE
 PER INFERIOREM SILESIAM
 GENERALI INSPECTORI
SENATVS POPULVSq[ue] CAGIVS
 PERENNE GRATÆ SUÆ VOLUNTATIS MONUMENTUM

MIGRATURO OFFERT

ANNO 1795

Bellorum egregios fines, quoties ignoscendo transigitur.

Tacit.

*B*esine, Musa! sacrae celebrare silentia pacis,
 Non hæc deliciis tempora amica tuis.
 Quadrupedante putrem soniu quatit ungula campum,
 Mars properat velox: arma, virumque cane.

Stat

Stat prope Vistuleos amnes clarissima quondam
Regia; fama refert, mænia prisca Craci.
Aspice, quam dense glomerantur in agmina turmæ!
Et premit, & premitur pulverulentus Eques.
Pignora cara Parens; Condux, dulcissima vitæ
Vincula contemnit; clamat uterque: Viri!
Ferte citi flamas, date tela, & scandite muros:
Vittima pro Patria, est vittima grata Deo.

* * *

Spargitur interea rumor crescendo per urbes
Lechiadum: patriusque arma ministrat Amor.
Quæ quondam calamum; quæ telam rexerat, & quæ
Versarat rudior pinguia aratra manus:
Cogitur in numerum ferrato pondere onusta;
Bellonam spirant Pallas, & alma Ceres.
Ilico consurgunt enormi mole stupenda
Valla, atque in fossas pigra cavatur humus.
Magniloquæ cedant ilustria mænia Trojæ:
Æratoque gravis milite cedat equus.

* * *

Audiat intrepidus, quisquis progressus in Urbem,
Non timuit Craciæ tela cruenta manus.
Te vero ante alios venerer: RÜTS inclyte! cuius
Auspicio, captis constitit ordo, salus.

San-

Sanguinis humani satura ira quievit Achillis,
Oblectans sævam vittima sæva feram.
Mox ubi Præsidii patuere Tibi atria nostri:
Nullaque Victori res iit in spolium.
Tu vim jusqué sacro copulasti fædere: nostra
Limina quin tristi pressa jugo gemerent.
Incertum: nobis aderasne illustris Amicus,
Utrum hostis; sic tutæ Urbs, ager, ara, focus.

Juraque bellorum, sanctissima, juraque pacis
Componat Grotius: Te Tua facta decent.
Quam sanctum! redamat se se suus hostis in hoste:
Martia sacrat ubi peccora religio.
Quam pulchrum! probrò & maculis non turpibus arma:
Aspergit miles, vimque parat turibus.
Sic viget in castris per Te reverentia recti:
Sic metus incertis exulat à foribus.

Jura neget sibi nata, nihil non arroget armis
Barbarus ille vetus; fasque nefasque putet.
Tu merito Heroas inter celebrande Borussos,
Quo duce tota cohors fasqué piumqué colit.
Hic sua securus lustraverat aria colonus;
Hic mansere suis integra jura foci.

Care

Care Tuae Patriæ! fastos fulgoribus ornas
Virtutum, & meriti nobilitate Tui.
Regi care Tuo! famam vicitribus armis
Victaram seculs illius amplificas!
Castris care Tuis, Urbi carissime nostre!
Partiris curas, invigilas, satagis.

Heroos vultus Varsavia dicit in aurum:
Paupere, parce, manu nos Tibi dona damus.
Dum Tua opes nostras superant merita; accipe sponte
Hostis ab hoste pium laudis, amoris onus.

